

בס"ד. שיחת יום א' רחג הפסח, ה'שי"ת.

— אחרי התפלה בהיכל כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע —

בלתי מוגה

בעבר, כאשר כל הדלתות היו סגורות (שלא היו מניחים להכנס) — היו מתאספים כולם ונדחפים כו'; ואילו עתה, כאשר כל הדלתות פתוחות — לא באים.

היו אמנם כאלה שלאחרי שערכו הסדר באו לראות מה נעשה, אבל, אף אחד מהם לא הביא עמו את ה"אפיקומן" כדי לאכלו באותו חדר שבו הי' הרבי עורך את ה"סדרים", ולהמשיך שם את הסדר עד לפתיחת הדלת לאליהו הנביא.

— ידועי שאליהו הנביא יכול להיות בכמה מקומות בשעה א' רק כשאינו בא בעצמו, אלא ניצוץ ממנו בלבד, משא"כ כשבא בעצמו (לא רק ניצוץ ממנו) אזי נמצא במקום אחד, כפי שמצינו בשעה שהוצרך להציל את רב המנונא סבא, שלכבודו הוצרך לבוא בעצמו, ולכן לא הי' יכול להיות באותה שעה במקום אחר.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:) האם שייכת התגלות גדולה ונעלית יותר של אליהו הנביא מאשר בחדר שבו ערך הרבי את ה"סדרים" במשך עשר שנים?! ...

וגם לאחרי ההסתלקות — הרי מצינו³ אצל רבינו הקדוש שלאחרי ההסתלקותו הי' בא לביתו בליל שבת (ועד"ז בליל יו"ט) ועושה קידוש ופותר את הרבים⁴.

(3) ספר חסידים סי' תתשכט. וראה שיחת אחש"פ ס"ו (לקמן ע' 26).
(4) ברשימה נוספת: פעם נכנסתי אל הרבי בערב פסח לאחר מנחה, וראיתי יושב ולומד משניות, ושותה כוס תה. ואמר לי, שאביו, כ"ק אדנ"ע, לא הי' אומר "סדר קרבן פסח", אלא הי' לומדו.

(1) בליל ב' דפסח הגיעו רבים מאנ"ש והת' שיחיו, וצוה כ"ק אדמו"ר שליט"א, שאלה שלא אכלו עדיין את ה"אפיקומן", יתנו להם לטעום מרק מקערת הכסף של אדמו"ר הזקן (ראה סה"ש תרצ"ו ע' 140. וש"נ). ונתנו לכאו"א ג' כפיות, כנהוג (המור"2).
(2) ראה המשך תרס"ו ע' קעח. ובכ"מ.